

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/74/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914201095
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7914201095.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Táne Veščičikovej v spore žalobkyne: T. A., nar. XX.X.XXXX, bytom v T. Č.. X, zastúpenej JUDr. Erikou Šimovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Pribinova 8, proti žalovaným: 1. Q. P., F. XX.X.XXXX, bytom v P. B., K. XXX/X, 2. Š. P., nar. XX.X.XXXX, bytom v P. B., K. XXX/X, obaja zastúpení JUDr. Andrejom Molnárom, advokátom so sídlom v Kráľovskom Chlmcí, Majlátha 2618P/14, o náhradu škody na zdraví, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 24.10.2019 č.k. 6C 20/2014-145 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovaným zaplattenia 1.684,20 eur s prísl. titulom náhrady škody za vynaložené liečebné náklady za kúpeľnú liečbu E. A.Z. vo výške 943,32 eur a C. A.K. vo výške 740,88 eur, ktorí sú jej maloletými deťmi.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa žalobu oprela o tvrdenie, že v dôsledku dopravnej nehody ku ktorej došlo 28.8.2009 utrpeli žalobkyňa a jej maloleté deti E. A. I. C. A. vážne, život ohrozujúce zranenia s dlhodobou trvajúcou ústavnou starostlivosťou a práceneschopnosťou a so vznikom trvalých poúrazových následkov na zdraví. Podstúpili niekoľko operačných zákrokov s dlhodobým liečením v samostatných úrazových a poúrazových zdravotných komplikácií a následkov, absolvovali množstvá vyšetrení, lekárskeho kontrol, rehabilitačných a fyzioterapeutických vyšetrení a procedúr, s dlhodobou trvajúcou medikamentóznou liečbou. Tieto úrazy zanechali u žalobkyne a jej mal. detí E. A. I. C. A. trvalé následky s nutnosťou absolvovania následnej poúrazovej liečby, v súvislosti s čím žalobkyňa vynaložila náklady v uplatnenej výške 1.684,20 eur, ktoré žiadala vo vzťahu k žalovaným nahradiť s tým, že plnením čo i len jedného zo žalovaných v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného zanikne. Žalobou uplatnila nárok voči žalovaným, ktorí boli v čase dopravnej nehody prevádzkovateľmi motorového vozidla Škoda Favorit EČV: Q. XXX I., ktorého vodič L. R. pri jazde nevenoval dostatočnú pozornosť vedeniu vozidla, prešiel do protismeru, kde sa čelne zrazil s protiidúcim vozidlom a tak zapríčinil túto dopravnú nehodu.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 415, § 420 ods. 1, § 427 ods. 1, 2, § 449 ods. 1, 3 Obč. zákonníka žalobu zamietol, keď dospel k záveru, že žalobkyňa nie je aktívne vecne legitimovaná.

4. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že pokiaľ žalobkyňa v konaní voči žalovaným uplatnila náklady vynaložené na kúpeľnú a rehabilitačnú liečbu poškodených E. A. I. C. A. v celkovej výške 1.684,20 eur jej úlohou bolo preukázať, že túto kúpeľnú a rehabilitačnú liečbu maloletým deťom uhradila práve ona, teda, že žalobkyňa vynaložila tieto náklady. Z dokladov predložených žalobkyňou (príjmového dokladu č.

79968) bolo preukázané, že platba vo výške 943,32 eur bola Bardejovskými kúpeľmi a.s. prijatá Z. E. A. a z príjmového dokladu č. 79967 vyplýva, že platba vo výške 740,88 eur bola Bardejovskými kúpeľmi a.s. prijatá od C. A.. Aj keď žalobkyňa preukázala súdu, že v období od 30.5.2011 do 20.6.2011 absolvovala s maloletými deťmi kúpeľno-rehabilitačný pobyt, z predložených listinných dôkazov podľa názoru súdu prvej inštancie nebolo preukázané, že uvedený pobyt hradila konkrétne žalobkyňa, práve naopak. Aj keď súd zobral do úvahy, že v prípade poškodených ide o maloleté deti, ktoré nie sú zárobkovo činné a najskôr nedisponovali peňažnými prostriedkami v zaplatenej výške, žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala, že platbu za kúpeľný a rehabilitačný pobyt uhradila práve ona a nie iná blízka osoba poškodených. Dôkazná povinnosť splnenia podmienok je na žalobkyni, ktorá v danom prípade, čo do splnenia zákonných podmienok neuniesla dôkazné bremeno, preto žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešným žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči neúspešnej žalobkyni.

6. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhla, aby rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, alebo rozsudok zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnila náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania vytkla súdu prvej inštancie, že nerešpektoval zákonný procesný postup, čím odňal žalobkyni právo na uplatnenie prostriedkov procesného útoku. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 24.10.2019, ako vyplýva z obsahu zápisnice o pojednávaní, bez náležitého konkretizovania, špecifikovania a exaktného právneho zdôvodnenia konštatoval, že zistil, že žalobkyňa doposiaľ nepreukázala svoju aktívnu legitimáciu v konaní. V tej súvislosti súd neuviedol žiadne konzistentné právne posúdenie, teda neuviedol na základe akých skutkových, právnych a dôkazných prostriedkov prijal daný záver, žalobkyňa od podania žalobného návrhu t.j. od 29.1.2014 nie je v konaní aktívne legitimovanou stranou sporu. Na takéto neurčité „predbežné právne posúdenie vecí“ nebolo objektívne možné zo strany žalobkyne na pojednávaní relevantne reagovať prípadným procesným návrhom na vykonanie ďalšieho dokazovania, čím došlo k porušeniu práva žalobkyne na kontradiktórne konanie. Tým došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces v tom, že bez svojej viny nemohla v konaní pred súdom uplatniť ďalšie dôkazné prostriedky, ktorými by bezpochyby preukázala, že v konaní došlo k vadám, majúcim za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie v rozpore s požiadavkou predvídateľnosti súdneho rozhodnutia a v rozpore s princípom právnej istoty pri predbežnom právnom posúdení obligatórne nezrejmil svoj právny názor, čím odňal žalobkyni právo na uplatnenie prípadnej právnej a skutkovej argumentácie. Žalobkyňa sa o skutočných dôvodoch zamietnutia žaloby dozvedela až z písomného odôvodnenia napadnutého rozsudku. Žalobkyňa sa s názorom súdu prvej inštancie o neunesení dôkazného bremena nestotožňuje a má za to, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom. Žalobkyňa bola tak na rámec už predložených listinných dôkazov nútená požiadať Bardejovské kúpele a.s. ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti o vydanie potvrdenia, preukazujúceho absolvovanie kúpeľno-rehabilitačného a liečebného pobytu jej a jej dvoch maloletých detí a potvrdzujúceho, že platba za tento pobyt troch osôb vo výške 1.719,06 eur bola uhradená žalobkyňou pri nástupe na pobyt v hotovosti do pokladne zariadenia. Týmto listinným dôkazom žalobkyňa subsumovane vyvracia predčasné, nesprávne, skutkovo a vecne neodôvodnené závery súdu prvej inštancie o údajnom nepreukázaní aktívnej legitimácie v konaní. V ostatnom zotrvala na dôvodoch žaloby a má za to, že táto je opodstatnená. Vytkla súdu prvej inštancie tiež, že jeho rozhodnutie trpí nepreskúmateľnosťou, pokiaľ konštatoval, že túto platbu uhradila iná blízka osoba. Žalobkyňa tak zastáva názor o prekvapivom a nespravodlivom rozsudku súdu prvej inštancie.

7. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu navrhli potvrdiť rozsudok ako vecne správny, uplatnili náhradu trov odvolacieho konania. Stotožňujú sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktoré považujú za správne. Pokiaľ žalobkyňa predložila nový dôkaz v odvolaní, tento nebol v konaní pred súdom prvej inštancie navrhnutý predtým, ako súd vyhlásil dokazovanie za skončené.

8. Žalobkyňa v replike k vyjadreniu žalovaných zotrvala na odvolacej argumentácii. Poukázala na to, že procesná obrana žalovaných spočívala v namietaní pasívnej legitimácie. Zo strany žalovaných v priebehu konania nebola namietaná aktívna vecná legitimácia žalobkyne.

9. Žalovaní v duplike k vyjadreniu žalobkyne zotrvali na svojej doterajšej argumentácii. Poukázali na to, že súd vyslovil svoje predbežné právne posúdenie s poukazom na nedostatok aktívnej legitimácie na

strane žalobkyne, pričom žalobkyňa nenavrhol v tej súvislosti vykonanie ďalšieho dokazovanie. Preto nemohlo dôjsť ani k porušeniu zásady rovnosti zbraní, prípadne inému procesnému pochybeniu zo strany súdu.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p. z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je opodstatnené.

11. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie sa dopustil procesnej vady konania, keď v konaní nepostupoval dôsledne podľa ustanovení Civilného sporového poriadku a dopustil sa procesného pochybenia, v dôsledku čoho došlo k porušeniu práv strany sporu na spravodlivý proces.

12. Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku, dôvodom zamietnutia žaloby bolo, že súd prvej inštancie dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobkyne, keď ustálil, že žalobkyňa nie je nositeľkou hmotného práva, keďže nepreukázala, že skutočne vynaložila náklady liečenia, ktorých náhrady sa v tomto konaní voči žalovaným domáha.

13. V tej súvislosti uzavrel, že dôkazy predložené žalobkyňou (príjmové pokladničné doklady č. 79968 a č. 79967) nie sú dôkazmi, ktorými by žalobkyňa preukázala, že náklady na liečbu svojich maloletých detí E. A. I. C. A. v celkovej výške 1.684,20 eur vynaložila práve ona, keďže z obsahu týchto dôkazov vyplýva, že platba vo výške 943,32 eur bola prijatá od E. A. a platba vo výške 740,88 eur bola prijatá od C. A.. Aj keď ide o mal. detí žalobkyne, ktoré nie sú zárobkovo činné a najskôr nedisponovali peňažnými prostriedkami v zaplatenej výške, žalobkyňa nepreukázala, že platbu za kúpeľný a rehabilitačný pobyt uhradila práve ona a nie iná blízka osoba poškodených. Preto konštatoval, že žalobkyňa neuniesla dôkaznú povinnosť a neuniesla tak dôkazné bremeno.

14. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie nerešpektoval požiadavku, vyplývajúcu z ust. § 181 ods. 2 C.s.p., keď neuviedol, ktoré skutkové tvrdenia považuje medzi stranami za sporné a ktoré za nesporné, teda konkrétne neuviedol, že za sporné skutkové tvrdenie považuje to, že žalobkyňa skutočne vynaložila náklady, ktorých náhrady sa v tomto konaní domáha. Obligatórne určenie sporných a nesporných skutkových tvrdení a tým vymedzenie predmetu dokazovania má zásadný význam pre ďalší procesný postup strán v kontradiktórnom sporovom konaní. Formulovanie sporných a nesporných skutkových tvrdení spolu s označením dôkazov, ktoré budú súdom vykonané nie je samoučelné. Pre súd síce majú tieto závery iba predbežný charakter, takýmto postupom však umožňuje stranám adekvátne reagovať na vzniknutú procesnú situáciu a vytvoriť im priestor na uplatnenie primeraných prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany.

15. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné považovať za „prekvapivé rozhodnutie“, keďže súd zamietnutie žaloby založil na nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne, ktorú v priebehu konania nikto netvrdil a ani nepopieral a ktorá otázka sa nestala ani predmetom posudzovania súdom prvej inštancie. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaní svoju procesnú obranu založili na spochybnení pasívnej vecnej legitímácie v konaní a žiadnym spôsobom nenamietali aktívnu vecnú legitímáciu žalobkyne. Žalobkyňa na preukázanie rozhodujúcich skutočností, o ktoré žalobu oprela označila dôkazy (príjmové doklady) a uviedla, že náklady v tejto výške aj zaplatila. Vychádzajúc z domnienky vyplývajúcej z ust. § 151 ods. 1 C.s.p., skutkové tvrdenia, ktoré neboli výslovné a účinne protistranou popreté je potrebné považovať za nesporné.

16. V danom prípade rozhodnutie súdu prvej inštancie vyznieva prekvapujúco a nečakane, keď súd založil svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby na nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne, pričom žalobkyňa vzhľadom na priebeh a výsledky konania takéto rozhodnutie nemohla ani očakávať (predvídať).

17. Pokiaľ súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 24.10.2019 konštatoval, že žalobkyňa doposiaľ nepreukázala svoju aktívnu legitímáciu v konaní, nejde o taký procesný postup súdu, ktorý by zodpovedal ust. § 181 ods. 2 C.s.p., ktorým by súd uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci, keďže súd prvej inštancie toto vyjadrenie žiadnym spôsobom bližšie nešpecifikoval. Z obsahu zápisnice vyplýva, že ani samotná žalobkyňa nepochopila význam tohto konštatovania súdu prvej inštancie o nedostatku jej

aktívnej legitímácie v konaní. Žalobkyňa splnila procesnú povinnosť označiť tvrdenia, na základe ktorých sa domnievala, že je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (aktívna legitímácia) tým, že tvrdila, že v súvislosti s vynaloženými nákladmi na liečbu jej vznikla škoda, ktorú uplatnila vo vzťahu k žalovaným. Súd prvej inštancie v tej súvislosti neuviedol žiadne konkrétne dôvody vedúce k záveru o tom, že by žalobkyňa v konaní nepreukázala, že je nositeľom uplatneného hmotnoprávneho nároku titulom náhrady škody vedúci k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie v konaní a ani žalovaní v rámci obrany voči žalobe nespochybnili tvrdenia žalobkyne v tomto smere.

18. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov neostávalo odvolaciemu súdu iné, len v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec súdu prvej inštancie podľa § 391 ods. 1 C.s.p. na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude opätovne sa zaoberať žalobou, bude potrebné sa vypořadať aj s obranou žalovaných, ktorí namietajú nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie v konaní a po vykonaní potrebného dokazovania vo veci opätovne rozhodnúť.

20. V novom rozhodnutí opätovne súd rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).